

Kondor Katalin: Önbizalom és szemellenz?

2025 február 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Na, ez az, ami hiányzik Európából!

Furcsa emberek ezek a politikusok. Nem tudom, a történészek hányszor próbálták már meg feldolgozni egy-egy

neves politikus tevékenységét, s mit emeltek ki pályafutásának éveiből, mindenesetre a politikát messziről szemlélő, ám a napi hírekkel tisztában lévő „átlagemberek” nem feltétlenül dőlnek be a szakértői magyarázatoknak, az életrajzi könyveknek, mert ők másképp ítélnék. Saját tapasztalatukból és megérzéseikből. Magyarán szólva szemfényvesztésnek tartják a felesleges ígéreteket, álságosnak vélik egyes, „világhíres” és agyondicsért politikus viselkedését, szónoklatait, mert kizárólag saját tapasztalataik szerint, saját emberismereti tehetségük szerint próbálják megítélni a világ- és a hazai politika szereplőinek tetteit. Emlékszem arra, amikor Ursula von der Leyen hivatalba lépett, éppen egy rokonszenves és tehetséges hazai férfi politikusunkkal elegyedtem beszélgetésbe, aki azt mondta, hogy egy hétgyerekes családjának örülni kell, mert az csak jól láthatja a világot. „Férfinaivítás”, gondoltam én akkor, s ma is azt gondolom. Kivált, mert azóta bebizonyosodott, hogy az illető hölgy önbizalmáról ugyan példát lehet venni, de tevékenységének megítélése – vélem, s talán nem egyedül – a negatív tartományban leledzik valahol, hét gyerek ide-oda. A világlátásáról pedig, például arról, hogy miképpen vélekedik hazánkról, jobb, ha nem beszélünk, már csak azért sem, mert a világnak nincs szüksége a szemellenzős politikusokra.

Nem óhajtok „napot” tartani, de el kell árulnom, hogy ez a téma, azaz, hogy önbizalomról és szemellenzőről írjak, véletlenül éppen két önbizalomtól duzzadó hölgy tevékenységéről jutott eszembe. A fentebb emlegetett Von der Leyenről és az immár „nyugdíjba ment” Angela Merkelről. Utóbbiról ugyanis a napisajtóban olvashattuk, hogy a volt német kancellár úgy véli, ő és kormánya jól kezelte a migrációt. Ehhez a kijelentéshez tényleg kell némi önbizalom és szándékosan felrakott szemellenző. Hogy Merkel elképzelései a migránsbefogadásról hasznot hoztak volna a németeknek, azt nehéz lenne tényekkel alátámasztani, s most nemcsak a merényletekre, gyilkolásokra gondolok, amelyek még ez idő tájt is a mindennapok eseményei közé tartoznak, hanem arra is, hogy semmiféle pozitívumot nem sikerült a migránsbefogadással felmutatniuk, s a világ számára bizonyítaniuk a németeknek. Ráadásul Merkel minapi nyilatkozataiból – miszerint ő jól kezelte a migrációt – süttött az irigység, ugyanis az AfD elretörése igencsak bántja őt már csak azért is, mert az emlegetett párt olyan alternatívát kínál, vagy próbál képviselni, amely nem számol a migránsbefogadással. Belátjuk, hogy tévedéseinket beismerni nem könnyű, de azért az európai hétköznapi gondjait és benne a migráció káros következményeit elbagatellizálni nem szép dolog. Mint ahogy azt sem, ami a politikának a létezése óta gyakori tulajdonsága, hogy képviselői gyakran szándékosan tesznek szemellenzőt magukra, hogy elképzeléseiket nagyobb önbizalommal tudják előadni.

Más szférába hívom most a kedves olvasót. Van annak jó évtizede már, hogy egy kedves és néhai római ismerőstől kaptam egy írást, amely szerint II. János Pálnak profétai látomásai voltak, mégpedig Európa muszlim inváziójáról és földrészünk jövőjéről is. Az egykori pápa kísértje és bizalmasa beszélt arról, hogy II. János Pál beszámolt neki egy nyomasztó látomásáról s Európa jövőjéről. Mindez 1992-ben történt. A pápa kísértje és bizalmasa, Longhi atya erről így nyilatkozott: „A pápa azt mondta nekem, mondd el ezt azoknak, akikkel majd a harmadik évezred egyházában találkozol. Látom az egyházat egy halálos sebtől szenvedni. Egy mélyebbtől, fájdalmasabbtól, mint ezé az évezredéi – mondta ezzel a kommunizmusra és a nemzetiszocializmusra utalva. Ezt iszlámizmusnak hívják. Meg fogják szállni Európát. Láttam a hordákat nyugattól keletig érkezni, és felsorolta nekem valamennyi országot egytől egyig: Marokkótól Líbiáig és Egyiptomig, és így tovább egészen keletig. A Szentatya hozzátette: meg fogják szállni Európát, Európa olyan lesz, mint egy pince, régi emlékek, árnyékok, pókhálók. Családi hagyatékok. Nektek, a harmadik évezred egyházának meg kell fékeznetek a megszállást. Nem hadseregekkel, a hadseregek nem lesznek elegendők, hanem a hitetekkel, amelyet annak teljességében éltek meg.”

Longhi atya elmondta még, amiről már sokan tudnak, hogy II. János Pál pápa közismerten a katolikusok és a muszlimok közötti párbeszéd szószólója volt, ő volt az első pápa, aki egy mecsetet is meglátogatott 2001-ben. A Szentatya azt írta az iszlámmal folytatott párbeszéről, hogy okosan, a lehetőségek és határok pontos ismeretében és Istennek minden gyermekére vonatkozó, üdvözítő terve iránti bizalommal kell folytatni, s szem előtt kell tartani a mélyen keresztény gyökér európai kultúra és az iszlám gondolkodás közötti különbséget.

Ami pedig Szent II. János Pál látomását illeti, józan és emberhez méltó világlátás, ám semmi szemellenző és semmi önfényezés, viszont mélységes mély hit. Na, ez az, ami hiányzik Európából!

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló
